

تأثیر سیاست سرمایه در گردش میانه رو بر انعطاف پذیری مالی با توجه به ساختار مالکیت

فرزین خوشکار^۱

مسعود خانمحمدی گللو^{۲*}

جواد فتوح^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۱۰/۲۷ تاریخ چاپ: ۱۳۹۸/۱۰/۳۰

چکیده

افزایش ارزش شرکت یا افزایش ثروت تنها در نتیجه عملکرد مناسب و مطلوب حاصل می‌شود و حداکثر کردن ارزش شرکت زمانی تحقق می‌یابد که شرکت از سلامت مالی برخوردار باشد. در این تحقیق اطلاعات ۱۱۰ شرکت که در طی سال‌های ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ در بورس حضور داشتند مورد آزمون قرار گرفت. تجزیه و تحلیل داده‌های این پژوهش و آزمون فرضیات آن توسط نرم‌افزار Eviews ۱۶ و Spss ۱۹ انجام شده است. این پژوهش از جنبه روش استنتاج توصیفی - تحلیلی و از نوع رگرسیون و همبستگی می‌باشد و از نظر زمانی و نوع طرح پژوهش، پسرویدادی است. همچنین داده‌ها در این پژوهش مبتنی بر داده‌های کمی و در چارچوب استدلالات قیاسی - استقرایی می‌باشد در این تحقیق ۳ فرضیه تدوین شده است که با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها این تحقیق نشان می‌دهد که تأثیر سیاست سرمایه در گردش میانه رو بر انعطاف‌پذیری مالی در شرکت‌ها با مالکیت‌های مدیریتی، خصوصی و نهادی، رابطه معناداری وجود ندارد.

واژگان کلیدی

سرمایه در گردش، انعطاف‌پذیری مالی، ساختار مالکیت، سیاست سرمایه، سرمایه در گردش میانه رو

^۱ مدرس گروه حسابداری و مدیریت، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران (f.khoshkar@hnkh.ac.ir)

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران (* نویسنده مسئول: Khanmohammadi.m@hnkh.ac.ir)

^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، موسسه آموزش عالی ناصر خسرو، ساوه، ایران (Fotouh.j@hnkh.ac.ir)

مقدمه

یکی از معیارهای جامع مدیریت سرمایه در گرددش، چرخه تبدیل به نقد است که همه جریان‌های مالی وابسته به موجودی کالا، دریافتی‌ها و پرداختنی‌ها را لحاظ می‌کند. پیوند سنتی بین چرخه تبدیل به نقد با سودآوری و ارزش شرکت این است که کاهش چرخه تبدیل به نقد، با کاهش مدت زمانی که وجود نقد در سرمایه در گرددش حبس می‌شود، ارزش بازار و سودآوری شرکت را افزایش می‌دهد. این امر می‌تواند با کوتاه شدن دوره تبدیل موجودی‌ها، به وسیله فروش کالاها به مشتریان و کوتاه شدن دوره وصول مطالبات، با تسريع در وصول و با طولانی شدن دوره تعویق پرداختنی‌ها به وسیله تأخیر در پرداخت به تأمین کنندگان تحقق یابد. از سوی دیگر، کوتاه بودن چرخه تبدیل به نقد می‌تواند به سودآوری شرکت آسیب وارد کند. کاهش دوره تبدیل موجودی‌ها می‌تواند هزینه‌های کمبود را افزایش دهد، کوتاه شدن دوره وصول دریافتی‌ها باعث می‌شود شرکت مشتریان معتبرش را از دست دهد و طولانی شدن دوره تعویق پرداختنی‌ها می‌تواند به شهرت اعتباری شرکت آسیب وارد کند؛ بنابراین، دستیابی به سطوح مطلوب موجودی‌ها، دریافتی‌ها و پرداختنی‌ها، هزینه‌های نگهداری و فرصت آنها را کمینه می‌کند و منجر به یک چرخه تبدیل به نقد بهینه می‌شود (رن، ۲۰۱۶).^۱

همچنین با توجه به جایگاه و اهمیت سرمایه در فرایندهای سازمانی، مدیریت آن از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشد. در این میان سرمایه در گرددش^۲ به طور کلی در همه‌ی سازمان‌ها بخش عظیمی از سرمایه سازمان را به خود اختصاص می‌دهد. مدیریت سرمایه در گرددش عبارت است از ترکیب بهینه‌ی اقلام سرمایه در گرددش به گونه‌ای که ثروت سهامداران را حداکثر کند. مدیران واحدهای انتفاعی در شرایط مختلف با توجه به عوامل بیرونی و درونی واحد انتفاعی و با توجه به ریسک و بازده باید استراتژی‌های مناسبی را برای اداره و مدیریت سرمایه در گرددش واحد خود انتخاب کند. با این اوصاف هدف مدیریت سرمایه در گرددش فعال برقراری یک تعادل حساس بین حفظ نقدینگی برای پشتیبانی از عملیات روزانه و حداکثرسازی فرصت‌های سرمایه‌گذاری کوتاه مدت می‌باشد. (هاوتیس، ۲۰۱۳).^۳

از طرفی دیگر انعطاف‌پذیری مالی، توان شرکت‌ها در تأمین مالی جهت عکس العمل مناسب در برابر رویدادها و موارد پیش‌بینی شده برای حداکثر کردن ارزش شرکت را در برمی‌گیرد (بایون، ۲۰۱۲).^۴ انعطاف‌پذیری مالی شرکت‌ها را از درماندگی در برابر شوک‌های بزرگ مالی و عملیاتی و حل و فصل آنها مساعدت نموده و در توانمندسازی شرکت‌ها جهت پذیرش فرصت‌های سرمایه‌گذاری آتی و افزایش ارزش شرکت نیز بسیار حائز اهمیت است (مارچکیکا و همکاران، ۲۰۱۲).^۵

از این رو در این پژوهش قصد داشتیم تاثیر سیاست سرمایه در گرددش میانه رو بر انعطاف‌پذیری مالی با توجه به ساختار مالکیت را مورد بررسی قرار دهیم.

¹. Rehn

². working capital management

³. Havoutis,

⁴. Byoun

⁵. Marchica

مبانی نظری پژوهش

سرمایه در گرددش یک شرکت مجموعه مبالغی است که در دارایی‌های جاری سرمایه‌گذاری می‌شود. اگر بدھی‌های جاری از دارایی‌های جاری یک شرکت کسر گردد سرمایه در گرددش خالص بdest می‌آید. مدیریت سرمایه در گرددش عبارت است از تعیین حجم و ترکیب منابع و مصارف سرمایه در گرددش به نحوی که ثروت سهامداران افزایش یابد. یکی از مرتبط‌ترین ریسک‌ها به سرمایه در گرددش سازمان، ریسک نقدینگی می‌باشد. ریسک نبود وجه نقد برای بازپرداخت تعهدات است. در این شرایط مدیریت ریسک به عنوان عامل مؤثر برای حل مشکل نقدینگی شرکت‌ها در نظر گرفته می‌شود. گاندولی بحث می‌کند که مدیریت ریسک بخش مهمی از فرایند جریان نقدی می‌باشد و شرکت‌ها می‌توانند با انجام اقداماتی همچون سیاست‌های اعتباری مناسب، هزینه‌های بدھی را کاهش داده و ریسک اعتباری خود را بهتر مدیریت کنند (گاندولی، ۲۰۱۶^۶).

سرمایه در گرددش به عنوان عاملی حیاتی برای فعالیت یک بنگاه اقتصادی درنظر گرفته می‌شود و مدیریت اثربخش سرمایه در گرددش، یکی از پیش شرط‌های اساسی برای موفقیت بنگاه است. مدیریت سرمایه در گرددش، به دنبال برقراری تعادل حساس بین حفظ نقدینگی برای پشتیبانی از عملیات روزانه و حداکثرسازی فرصت‌های سرمایه‌گذاری کوتاه مدت است (مرادی و نجار، ۱۳۹۲).

در پژوهشی که توسط راپاپورت (۱۹۹۸)^۷ بر روی محرک‌های مؤثر بر ارزش سهام انجام شد، از هفت محرک مؤثر بر ارزش سهام شناسایی شده، بهبود اثربخشی و کارایی استفاده از سرمایه در گرددش به عنوان ساده‌ترین راه قابل اجرا جهت افزایش ارزش سهام شناسایی شدند. سرمایه‌گذاری در سرمایه در گرددش، تنها سرمایه‌گذاری است که بنگاه انتظار بازده محدود و تعریف شده از آن ندارد (وازیوزمن، ۲۰۱۸)^۸. در ایران برخی ازموسسه‌ها و سازمان‌ها بعنوان سهامداران نهادی در ترکیب مالکیت برخی از شرکت‌ها دیده می‌شوند. ازین قبیل سازمان و موسسه‌ها می‌توان به موسسه‌های بیمه اعم از شرکت‌های بیمه بازرگانی سازمان‌های تامین اجتماعی و صندوق‌های بازنیستگی، بنیاد شهید و امور ایثارگران، بنیاد پانزده خرداد، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران و هلال احمر اشاره کرد. بدین ترتیب ملاحظه می‌شود که شرکت‌ها با تغییراتی در بافت و ترکیب سهامداران و به عبارتی در ساختار مالکیت خود مواجه هستند (فروغی و همکاران، ۱۳۸۸).

دارایی‌های جاری را می‌توان بعنوان دارایی‌هایی که معمولاً طی دوره جاری حسابداری یا طی یک سال در جریان عادی عملیات تجاری به نقد تبدیل می‌شوند، تعریف نمود؛ بنابراین این دارایی‌ها منابع نقد یا شبه نقد می‌باشند ارزشی که بوسیله این دارایی‌ها نشان داده می‌شود در میان چندین حساب در ترازنامه در گرددش می‌باشد. وجود نقد برای خرید مواد خام و پرداخت دستمزد و هزینه‌های تولیدی دیگر، جهت تولید کالا مورد استفاده قرار می‌گیرد و سپس به عنوان موجودی کالا

⁶. Gundavelli

⁷. Rappaport

⁸. Wasiuzzaman

نشان داده می‌شود. زمانی که موجودی‌های کالا به فروش می‌رسند حساب‌های دریافتی بوجود می‌آیند. وصول مطالبات، وجود نقد را به داخل مؤسسه می‌آورد و این فرآیند مجدداً آغاز می‌گردد.

الف- سرمایه در گردش دائمی

سرمایه در گردش دائمی، دارایی‌هایی هستند که بطور مداوم در طول تمامی سال مورد نیاز می‌باشند. سرمایه در گردش دائمی بیانگر مبالغ نقد، دریافتی‌ها و موجودی‌ها می‌باشد که به عنوان یک حداقلی جهت عملیات در هر زمانی نگهداری می‌شود.

ب- سرمایه در گردش غیر دائمی

سرمایه در گردش غیر دائمی بیان کننده دارایی‌های اضافی است که در موقع خاص در طی سال مورد نیاز می‌باشند. برای دوره‌هایی که فروش افزایش می‌یابد (به حداقل می‌رسد) مقداری موجودی اضافی بایستی نگهداری شود. بعد از دوره‌ای که فروش افزایش می‌یابد، دریافتی‌ها افزایش خواهد یافت و می‌بایستی که تأمین مالی شوند. برای پرداخت هزینه ملزمات اضافی که لازمه فعالیت زیاد می‌باشد، وجه نقد اضافی مورد نیاز است.

یک هدف مدیریت سرمایه در گردش، مربوط به کسب سود برای مؤسسه می‌باشد. در این زمینه سطوح نرخ بهره بر مقدار سرمایه در گردش که یک مؤسسه نگهداری می‌کند، تأثیر می‌گذارد. هنگامی که نرخ بهره بالا باشد مؤسسه به کاهش نقد، مطالبات و موجودی‌ها ترغیب می‌شود. این کار هزینه‌های تأمین مالی برای سرمایه در گردش را به حداقل خواهد رسانید و این امکان را برای موسسه بوجود خواهد آورد که وجود نقد خود را با سود نسبتاً بالای سرمایه‌گذاری کند. از سوی دیگر کاهش در نرخ‌های بهره ممکن است منجر به سیاست‌های کاهش در سرمایه در گردش شود. با هزینه‌های پایین بهره مؤسسه ممکن است مایل به نگهداری سطوح بالاتری از سرمایه در گردش باشد. نرخ بهره در هر سطحی باشد موسسه باید به میزان کافی سرمایه در گردش نگهداری کند تا بطور مؤثر کسب و کارش را اداره کند. سرمایه در گردش ناکافی ریسک بزرگی از مشکلات نقدینگی به وجود می‌آورد. در عین حال میزان ناکافی سرمایه در گردش نیاز قابل توجهی به وقت و توجه مدیریت دارد. این امر باعث انحراف توجه از عملیات مؤسسه می‌شود و معمولاً کاهشی در سود بوجود می‌آورد. با نگهداری وجود کافی مؤسسه بطور مناسبی مساعی خود را جهت رسیدن به یک بازده بدون قبول ریسک‌های غیر ضروری تعديل می‌کند (کردی، ۱۳۸۸).

پیشنهاد پژوهش

پیشنهاد خارجی

وازیوزمن (۲۰۱۸) در بورس اوراق بهادر مالزی نیز نشان داد که رابطه بین سرمایه در گردش و ارزش بنگاه در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر مالزی در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنی‌دار نمی‌باشد. فراندو و همکاران (۲۰۱۷) تاثیر انعطاف‌پذیری مالی بر توانایی سرمایه‌گذاری شرکت‌های اروپایی در بحران سال ۲۰۰۷ را مورد بررسی قرار دادند و نشان دادند شرکت‌هایی با انعطاف‌پذیری مالی بالاتر، تاثیرات شوک‌های نقدینگی بر توانایی سرمایه‌گذاری را کاهش داده‌اند.

یونگ و همکاران (۲۰۱۵)^۹ آنها در پژوهشی به عنوان ارزشیابی انعطاف پذیری مالی شرکت‌ها در کشورهای نوظهور با استفاده از نمونه ۳۳ تایی از کشورهای نوظهور به ارزیابی انعطاف پذیری مالی پرداخته و دریافتند که انعطاف پذیری مالی شرکت‌ها، توانایی سرمایه‌گذاری شرکت‌ها را افزایش داده و حساسیت سرمایه‌گذاران را کاهش می‌دهد. علاوه بر این انعطاف پذیری مالی هزینه حقوق صاحبان سهام را کاهش داده و باعث افزایش دارایی‌های نقدی می‌گردد و در بحران مالی طی در سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۰۹ بر توانایی سرمایه‌گذاری تأثیر مثبت دارد. همچنین نتایج آنها نشان داد که انعطاف پذیری مالی بر ارزش شرکت، به ویژه در طول بحران مالی تأثیر مثبت دارد.

راپا (۲۰۱۳)^{۱۰} پژوهشی در مورد ارزشیابی انعطاف پذیری مالی و سیاست مالی شرکت‌ها انجام داد. ایشان شیوه‌ای نوین را برای اندازه‌گیری ارزش سهامداران به انعطاف پذیری مالی اختصاص دادند، او دریافت شرکت‌هایی که در نظر سهامداران از انعطاف پذیری بالایی برخوردارند، سود تقسیمی کمتری دارند و بازخرید سهام را به سود تقسیمی ترجیح می‌دهند و نسبت بدھی کمتری دارند. علاوه بر این، این شرکت‌ها علاقه به تجمع پول نقد دارند.

کلارک (۲۰۱۰)^{۱۱} این پژوهش به بررسی تأثیر انعطاف پذیری مالی بر تصمیمات ساختار سرمایه می‌پردازد. کلارک در این پژوهش از داده‌های شرکت‌های آمریکایی طی دوره ۱۹۷۱ الی ۲۰۰۶ استفاده می‌نماید. ایشان در این پژوهش به دنبال این موضوع است که آیا انعطاف پذیری یکی از متغیرهایی است که هنگام تصمیم‌گیری در مورد انتشار بدھی یا افزایش سرمایه موردنظر قرار می‌گیرد و میزان تأثیر انعطاف پذیری بر این تصمیمات چقدر است. کلارک در این پژوهش از ارزش نهایی وجه نقد به عنوان معیاری برای ارزش نهایی انعطاف پذیری استفاده می‌نماید. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد زمانی که ارزش نهایی انعطاف پذیری در ارتباط با تصمیمات ساختار سرمایه موردنبررسی قرار می‌گیرد سایر متغیرهای تأثیرگذار بر ساختار سرمایه اهمیت خود را به مقدار زیادی از دست می‌دهند و به عبارتی بهتر انعطاف پذیری مهم‌ترین عامل تأثیرگذار بر ساختار سرمایه می‌شود. همچنین کلارک نشان می‌دهد که شرکت‌هایی که دارای ارزش نهایی انعطاف پذیری بالاتری هستند تمایل بیشتری برای ذخیره ظرفیت بدھی خود برای سال‌های آتی هستند.

پیشینه داخلی

حجازی و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی به بررسی تأثیر سرمایه‌گذاری در سرمایه در گرددش با توجه به محدودیت تأمین مالی شرکت‌ها بر ارزش بازار شرکت پرداختند. نتایج یافته‌های پژوهش نشان داد که رابطه معناداری بین «سرمایه در گرددش» و «ارزش بنگاه» با توجه به محدودیت تأمین مالی شرکت‌ها، در شرکت‌های مورد بررسی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران وجود ندارد. ارضاء و همکاران (۱۳۹۷) در پژوهشی به بررسی تأثیر مدیریت سرمایه در گرددش بر کارایی شرکت‌های بورس اوراق بهادر تهران پرداختند. نتایج پژوهش نشان داد که دوره وصول مطالبات دارای تأثیر معنی دار و منفی بر کارایی است و رشد فروش و نسبت جاری نیز دارای تأثیر معنی دار بر کارایی هستند، ضمن اینکه این

^۹. Yung

^{۱۰}. Rappa

^{۱۱}. Clark

تأثیر مثبت است. ملکی و همکاران (۱۳۹۴) در پژوهشی به بررسی رابطه انعطاف پذیری مالی و سرعت تعديل ساختار سرمایه در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران پرداختند. نتایج ییانگر این است که برای شرکت‌های بالای اهرم بهینه، انعطاف پذیری مالی عامل تعیین کننده ای برای سرعت تعديل اهرم این نوع شرکت‌ها نمی‌باشد اما برای شرکت‌هایی که زیر اهرم بهینه هستند، رابطه مثبت و معناداری با سرعت تعديل اهرم بدست آمده است. خدایی وله زاقد و همکاران (۱۳۸۹) به بررسی تاثیر انعطاف پذیری مالی بر تصمیمات سرمایه گذاری شرکت‌های بورس اوراق بهادار تهران پرداختند. در این تحقیق از اقلام تهدیدی اختیاری با استفاده از مدل مارچیکا و مورا به عنوان شاخصی برای تعیین انعطاف پذیری در شرکت‌ها استفاده گردیده است. بدین منظور اطلاعات ۱۷۱ شرکت طی سال‌های ۱۳۸۲ الی ۱۳۸۶ به کار گرفته شده است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان دهنده عدم وجود تاثیر انعطاف پذیری مالی بر هزینه‌های سرمایه گذاری و همچنین عدم رابطه بین گردش وجوه نقد و هزینه‌های سرمایه ای در شرکت‌های مورد بررسی بورس تهران می‌باشد. حساس یگانه و همکاران (۱۳۸۷) طی مطالعه‌ای بر روی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس تهران در فاصله زمانی سالهای ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۳، رابطه بین سرمایه گذاران نهادی و ارزش شرکت را مورد آزمون قرار دادند. یافته‌های تحقیق میان ارتباط مثبت بین سرمایه گذاران نهادی و ارزش شرکت می‌باشد. ایشان نتایج تحقیق را این گونه تفسیر نمودند که سرمایه گذاران نهادی با توجه به انگیزه‌های که برای بهبود عملکرد شرکت‌های سرمایه‌پذیر دارند نظراتی مؤثر بر آنها اعمال نموده و مدیران این شرکت‌ها را با اتخاذ تصمیمات بهینه و در نتیجه بهبود عملکرد شرکت ترغیب می‌کنند.

روش‌شناسی

این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، توصیفی - همبستگی محسوب می‌شود. همچنین این پژوهش از نوع مطالعه‌ای کتابخانه‌ای و تحلیلی - علی بوده و مبنی بر تحلیل داده‌های تابلویی (پانل دیتا) نیز می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش، دربرگیرنده ۱۱۰ شرکت منتخبی است که طی سالهای ۱۳۹۰ تا پایان ۱۳۹۷ در بورس اوراق بهادار فعالیت داشته‌اند؛ در این پژوهش برای این که نمونه آماری یک نماینده مناسب از جامعه آماری موردنظر باشد، از روش حذف سیستماتیک استفاده شده است. برای این منظور ۴ معیار زیر در نظر گرفته شده و در صورتی که شرکتی کلیه معیارها را احراز کرده باشد به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شده و مابقی حذف می‌شوند.

۱- در دوره زمانی پژوهش در بازار بورس اوراق بهادار فعال باشند.

۲- وقهه معاملاتی بیش از چهار ماه نداشته باشند.

۳- شرکت، جزء شرکت‌های سرمایه گذاری و بانک‌ها نباشد.

۴- شرکت‌هایی که پایان سال مالی آن‌ها ۲۹ اسفند ماه بود.

داده‌های مورد نیاز برای آزمون فرضیه‌های پژوهش، از طریق مراجعه به صورت‌های مالی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران و از بانک اطلاعاتی «رهآورد نوین»، شبکه کدال و سیستم‌های جامع اطلاع رسانی ناشران گردآوری شده و برای مطالعه مبانی نظری و بررسی پیشینه پژوهش، از روش کتابخانه‌ای با بهره گیری از کتاب‌ها و

مقالات تخصصی فارسی و لاتین استفاده شد. از آمار توصیفی که شامل جدول توزیع فراوانی، میانگین، میانه، انحراف معیار، ضریب چولگی و ضریب کشیدگی است، برای توصیف و طبقه بندی متغیرهای مدل و تجزیه و تحلیل اطلاعات گردآوری شده از آزمون های آمار استنباطی و نیز رسم جداول استفاده شده است که به این منظور، از نرم افزارهای Eviews8 و SPSS استفاده شد.

فرضیه ها و مدل پژوهش

با توجه به هدف مطرح شده در این پژوهش که تاثیر سیاست سرمایه در گرددش میانه رو بر انعطاف پذیری مالی با توجه به ساختار مالکیت در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران را مورد بررسی قرار می دهد لذا فرضیه های تحقیق به صورت زیر تبیین شد.

✓ بین سیاست سرمایه در گرددش میانه رو و انعطاف پذیری مالی در شرکت ها با مالکیت مدیریتی رابطه معناداری وجود دارد.

✓ بین سیاست سرمایه در گرددش میانه رو و انعطاف پذیری مالی در شرکت ها با مالکیت خصوصی رابطه معناداری وجود دارد.

✓ بین سیاست سرمایه در گرددش میانه رو و انعطاف پذیری مالی در شرکت ها با مالکیت نهادی رابطه معناداری وجود دارد.

به منظور بررسی فرضیه های پژوهش مدل آماری زیر در نظر گرفته می شود:

رابطه اول:

$$Lev = \beta_0 + \beta_1 W_{m.s} + \beta_2 R.s + \beta_3 P.M + \beta_4 P.P + \beta_5 P.O + \beta_6 size + \beta_7 sysRISK + e_i$$

که در آن:

Lev: انعطاف پذیری مالی

$W_{m.s}$: سیاست سرمایه در گرددش میانه رو

PM: مالکیت مدیریتی

PP: مالکیت خصوصی

PO: مالکیت نهادی

Size: اندازه شرکت

sysRISK: ریسک سیستماتیک

β : ارتباط ارزشی بین متغیرها

e : جمله های خطای رگرسیونی

جزئیه و تحلیل اطلاعات

آمار توصیفی

مقدار چولگی و کشیدگی برای متغیر وابسته LEV به ترتیب برابر با $3/80$ و $14/56$ است که نشانگر این است که توزیع آن از توزیع نرمال فاصله زیادی دارد در حالی که برای لگاریتم این متغیر مقدار چولگی و کشیدگی به ترتیب برابر با $0/39$ و $0/27$ است که بدان معنی است توزیع لگاریتم آن نرمال شده است.

به منظور نرمال‌سازی متغیر وابسته پژوهش از تابع لگاریتم طبیعی استفاده شده است که آمار توصیفی مربوط به آن در جدول ۱ مشاهده می‌شود. همچنین، بنابر آزمون کولموگروف – اسمیرنوف (K-S)، متغیر انعطاف‌پذیری مالی ابتدا دارای توزیع نرمال نبوده و پس از لگاریتم گیری به توزیع نرمال تبدیل شده است، بنابراین از لگاریتم این متغیر برای مدل پژوهش استفاده شده است.

جدول ۱: آمار توصیفی برای متغیرهای پژوهش

متغیرها	تعداد	میانگین	میانه	انحراف معیار	چولگی	کشیدگی	حداکثر	حداقل
انعطاف‌پذیری مالی	۸۸۰	۱۴۲۴۹۲,۲۴	۲۱۱۸۳,۵۰	۳۷۶۵۵۷,۰۹	۳,۸۰	۱۴,۵۶	۲۴۷۷۵۷۴,۰۰	
لگاریتم انعطاف‌پذیری	۸۸۰	۱۰,۱۰	۹,۹۶	۱,۷۹	۰,۳۹	۰,۲۷	۵,۷۰	۱۴,۷۲
اندازه شرکت	۸۸۰	۱۳,۶۳	۱۳,۵۴	۱,۴۵	۰,۶۶	۰,۷۴	۱۰,۰۹	۱۸,۵۵
ریستک سیستماتیک	۸۸۰	۰,۶۳	۰,۶۰	۰,۷۷	۰,۲۳	-۰,۳۷	-۱,۲۴	۲,۵۸
مالکیت مدیریتی	۸۸۰	۶۶,۹۸	۷۲,۰۲	۲۱,۱۵	-۰,۷۵	-۰,۲۷	۱۱,۱۶	۱۰۰,۰۰
مالکیت نهادی	۸۸۰	۶۷,۸۴	۷۹,۸۷	۲۹,۵۳	-۱,۱۱	-۰,۱۰	۰,۰۰	۱۰۰,۰۰
مالکیت خصوصی	۸۸۰	۵۷,۶۶	۵۶,۲۳	۳۲,۲۴	-۰,۰۷	-۱,۴۳	۰,۹۰	۱۰۰,۰۰

انتخاب مدل مناسب

ابتدا مدل مناسب را از میان مدل‌های، ادغام شده، مدل با اثرات ثابت و یا مدل با اثرات تصادفی انتخاب می‌گردد نتایج آزمون چاو و هاسمن برای تشخیص مدل مناسب در جدول ۲ ارایه شده است: مقادیر احتمال آزمون چاو در این مدل کمتر از ۰/۰۵ است بنابراین مدل مورد استفاده دارای اثرات جداگانه‌ای برای شرکت‌ها هست.

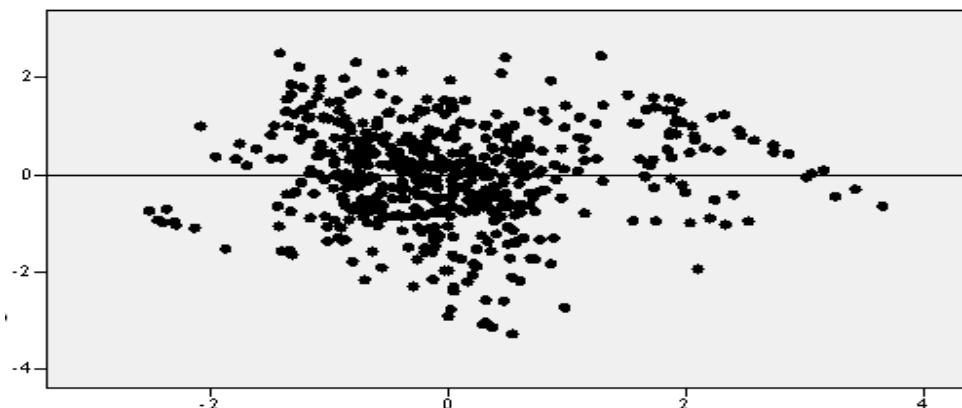
مقدار احتمال برای آزمون هاسمن در این مدل کمتر از ۰/۰۵ است بنابراین مدل‌های مورد استفاده برای مدل سوم، مدل با اثرات ثابت است.

جدول ۲: نتایج آزمون چاو برای تشخیص مدل مناسب

نتیجه	آزمون هاسمن				آزمون چاو یا لیمر			
	مقدار احتمال	درجه آزادی	- مقدار کای دو	مقدار احتمال	درجه آزادی	مقدار	آزمون اثرات	
مدل با اثرات ثابت	۰,۰۰۵	۴	۱۴,۸۷	۰,۰۰	(۱۰۹,۴۲۶)	۶,۶۱۰	F مقدار	
				۰,۰۰	۱۰۹	۵۳۶,۵۰۶	مقدار کای دو	

تشخیص همسانی واریانس

نمودارهای باقیمانده در مقابل مقادیر برآورده شده حاوی اطلاعات بسیار مهمی است از جمله این که نداشتن الگوی منظم در پراکندگی این نقاط میتواند موید همسانی واریانس که یکی از پیش فرض‌های مدل‌بندی رگرسیونی است، می‌باشد. در نمودار زیر به این نکته توجه شده است و تقریباً پراکندگی درین نمودار تصادفی بوده و الگومند نیست.

نمودار ۱: نمودار پراکندگی - متغیر وابسته: لگاریتم انعطاف‌پذیری مالی

بازش مدل

در جدول ۳ مشاهده می‌شود که مقدار آماره t برای سود جامع برابر با ۴,۲۰ (معنادار و مثبت) است. مقدار آماره t برای عرض از مبدا برابر با ۲۲۶/۵۶ است که در سطح اطمینان ۹۵ درصد در ناحیه رد فرض صفر قرار دارد یعنی عرض از مبدا معنادار است.

جدول ۳: بازش و برآورد پارامترهای مدل پژوهش

VIF	نتیجه	مقدار احتمال	مقدار t	مقدار ضرایب	پارامترها
----	معنادار و مثبت	۰,۰۲۲	۲,۲۹۲	۳,۶۱۸	مقدار ثابت
۱,۰۱	معنادار و مثبت	۰,۵۴۱	۰,۶۱۲	۰,۰۸۱	سیاست سرمایه در گردش میانه رو
۱,۰۱	معنادار و منفی	۰,۳۵۹	-۲,۱۱	-۰,۰۰۳	مالکیت مدیریتی
۱,۰۶	معنادار و مثبت	۰,۰۱۲	۲,۵۲۱	۰,۰۰۹	مالکیت خصوصی
۱,۰۸	معنادار و منفی	۰,۰۲۳	-۲,۲۸۹	-۰,۰۰۹	مالکیت نهادی
۱,۰۸	معنادار و مثبت	۰,۰۰۰	۴,۲۹۰	۰,۴۸۶	اندازه شرکت
۱,۰۸	بی معنی	۰,۰۵۰	۱,۹۶۶	۰,۱۱۲	ریسک سیستماتیک
۰,۰۰۰	مقدار احتمال F		۱۹,۳۸		مقدار F
۱,۸۴	دوربین واتسون		۰,۸۳		ضریب تعیین

معنی‌داری مدل: در جدول ۴ مدل با اثرات ثابت برآورد شده است مقدار احتمال معنی‌داری F برابر با ۰/۰۰۰ است. این مقدار کمتر از ۰/۰۵ است بنابراین فرض صفر در سطح اطمینان ۹۵ درصد رد می‌شود یعنی در سطح اطمینان ۹۵ درصد مدل معنی‌داری وجود دارد.

ضریب تعیین: میزان ضریب تعیین برابر با ۰/۰۸۳ است یعنی در حدود ۸۳ درصد از تغییرات متغیر وابسته توسط متغیرهای مستقل و کنترل بیان می‌گردد میزان ضریب تعیین بسیار بالاست و این مساله نشان دهنده ارتباط قوی بین متغیرهای مستقل با متغیر وابسته است.

دوربین-واتسون: با توجه به جدول ۴ مقدار آماره دوربین واتسون برابر با ۱,۸۴ است و از آنجا که اگر این آماره برای مدلی در اطراف ۲ برآورد گردد نشان دهنده عدم وجود خود همبستگی در مدل می‌باشد. پس استقلال باقیمانده‌های این مدل نیز تایید می‌گردد.

هم خطی: مقادیر VIF (عامل افزایش واریانس) شاخصی برای بررسی همخطی بین متغیرهای مستقل است در صورتی که مقدار آن بالاتر از ۱۰ باشد احتمال وجود همخطی بین متغیرهای مستقل وجود دارد. میزان شاخص VIF در حدود یک است. پس بین متغیرهای مستقل همخطی وجود ندارد.

بحث و نتیجه گیری

نحوه داوری به این صورت است که اگر مقدار α در ناحیه رد قرار گیرد فرض صفر رد می‌شود. در جدول بالا رابطه بین متغیرهای مستقل با متغیر وابسته مشخص شده است رابطه مثبت و معنادار به این مفهوم است که با افزایش متغیر مستقل، متغیر وابسته نیز افزایش می‌یابد در حالی که در ارتباط منفی معنادار با افزایش متغیر مستقل، متغیر وابسته کاهش می‌یابد در ارتباط بی معنی هم رابطه ای بین متغیر مستقل و وابسته وجود ندارد.

مقدار آماره α برای متغیر مستقل سرمایه در گرددش میانه رو برابر با ۰,۶۱ می‌باشد. این مقدار در ناحیه عدم رد فرض صفر قرار گرفته است. بین سیاست سرمایه در گرددش میانه رو و انعطاف پذیری مالی در مالکیت مدیریتی رابطه معناداری وجود ندارد. همچنین، بین سیاست سرمایه در گرددش میانه رو و انعطاف پذیری مالی در مالکیت خصوصی و نهادی نیز رابطه معناداری وجود ندارد. این نتایج، با پژوهش‌های هان و ساک (۱۹۹۸) و بنسون (۲۰۰۹) و مظلومی (۱۳۸۲) و کرمانی (۱۳۸۷) منطبق نمی‌باشد.

از آنجا که مدیریت سرمایه در گرددش نیز عبارت است از تعیین حجم و ترکیب منابع و مصارف سرمایه در گرددش به نحوی که ثروت سهامداران افزایش یابد؛ و ریسک پایین‌تر و یک بازدهی پایین‌تر یک راهبرد معتل نامیده می‌شود و دیگر آن که انعطاف پذیری مالی به عنوان درجه‌ای از ظرفیت یک شرکت است که می‌تواند منابع مالی خود را در جهت فعالیت‌های واکنشی تجهیز کند تا ارزش شرکت را به حداقل برساند (بایون، ۲۰۰۷).

لذا بنابر نتیجه فرضیه‌های پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که هیچ رابطه‌ای در شرکت‌های با سیاست سرمایه در گرددش میانه رو، با توانایی واکنش آنها در قبال رویدادها و فرصت‌های غیرمنتظره وجود ندارد؛ و اما این نکته حائز اهمیت است که با توجه به نتایج هر سه فرضیه، نوع مالکیت اعم از مدیریتی و خصوصی و نهادی در نتیجه آزمون تاثیری ندارد؛ یعنی در هر سه نوع مالکیت سرمایه در گرددش میانه رو رابطه‌ای با انعطاف پذیری مالی ندارد.

پیشنهاد‌ها

پیشنهاد‌های کاربردی

با عنایت به نتیجه فرضیه پژوهش مبنی بر اینکه بین سیاست سرمایه در گرددش میانه رو و انعطاف پذیری مالی اعم از مالکیت مدیریتی و خصوصی و نهادی، رابطه معناداری وجود ندارد. لذا به سرمایه‌گذارانی که در جستجوی انعطاف پذیری مالی می‌باشند پیشنهاد می‌گردد که به شرکت‌هایی با سرمایه در گرددش میانه رو در رابطه با انعطاف پذیری مالی نمی‌توانند اعتماد کنند.

پیشنهاد برای پژوهش‌های آتی

- ۱ بررسی ارزش نهایی انعطاف پذیری و سیاست تقسیم سود.
- ۲ بررسی ارتش نهایی انعطاف پذیری و سودآوری شرکت‌ها.

۳ پیشنهاد می‌شود تحقیق حاضر در هر صنعت به طور جداگانه مورد بررسی قرار بگیرد و نتایج به دست آمده در صنایع مختلف مقایسه گردد.

۴ پیشنهاد می‌گردد هر یک از روش‌های تامین مالی به تنها یک تأثیرش بر انعطاف‌پذیری مالی مورد آزمون قرار بگیرد.

منابع و مأخذ

۱. ارضاء، امیرحسین، صیفی، فرناز (۱۳۹۷)."تأثیر مدیریت سرمایه در گرددش بر کارایی شرکت‌های بورس اوراق بهادر تهران"، راهبرد مدیریت مالی، سال ششم، شماره بیست و سوم، صفحه ۱۵۶ تا صفحه ۱۳۱.

۲. حساس یگانه، یحیی، مرادی، محمد و هدی اسکندر (۱۳۸۷)"بررسی رابطه بین سرمایه‌گذاران نهادی و ارزش شرکت."بررسیهای حسابداری و حسابرسی، دوره ۱۵، شماره ۵۲، صص ۱۰۲-۱۰۷.

۳. حجازی، رضوان، سونا، نوروزی، فاطمه، قشقایی (۱۳۹۸)"تأثیر سرمایه‌گذاری در سرمایه در گرددش بر ارزش بازار شرکت با توجه به محدودیت تأمین مالی شرکت‌ها" پژوهش‌های حسابداری مالی و حسابرسی، سال یازدهم، شماره ۷۴، صفحه ۷۴ تا صفحه ۴۷

۴. خدایی وله زاقد، محمد، زارع تیموری، مهدی. (۱۳۸۹)"تأثیر انعطاف‌پذیری مالی بر تصمیمات سرمایه‌گذاری"، مهندسی مالی و مدیریت اوراق بهادر (مدیریت پرتفوی)، دوره ۱، شماره ۳؛ از صفحه ۱۵۵ تا صفحه ۱۷۳.

۵. کردی، فیروز (۱۳۸۸)،"مدیریت سرمایه در گرددش و وجوده نقد" مباحثی در مدیریت مالی،

۶. مرادی، محمد علی و مصطفی نجار، (۱۳۹۲)، "بررسی رابطه بین مازاد سرمایه در گرددش و مازاد بازده سهام شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران"، بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، دوره ۲۰، شماره ۲، صص ۱۳۲-۱۰۹.

۷. محسنی ملکی، بهرام، قاسم بولو، صابر شعری آناقیز (۱۳۹۴)،"انعطاف‌پذیری مالی و سرعت تعديل ساختار سرمایه"، مجله علمی پژوهشی دانش حسابداری مالی، دوره دوم، شماره ۲.

8. Byoun,S., (2012)."Financial Flexibility and Capital Structure Decision".www.SSRN.com, Hankamer School of Business, Baylor University.
9. Clark, B. (2010). The impact of financial flexibility on capital structure decisions: Some empirical evidence, SSRN Working Paper.
10. Ferrando,A. Marchica,M.and Mura,R. (2017) "Financial Flexibility and Investment Ability Across the Euro Area and the UK". European Financial
11. Gundavelli, V(2016),"7 Steps to Elevating Working Capital Performance", Financial Executive, Vol.22, No.4, pp.5254, 2007.
12. Havoutis,N(2013)"Profitability in the balance", AFP Exchange, Vol.23,No.6, pp.3438
13. Mura,R. Marchica, T. (2012)." Financial Flexibility, Investment Ability and Firm Value: Evidence from Firms with Spare Debt Capacity".Financial Management, 39 (4), PP1339– 1365.
14. Rappaport, A. (1998), "Creating Shareholder Value", The Free Press, New York, NY.
15. Rappa, M. (2013). Evaluation of the flexibility of the financial policy and financial companies, journal of multinational financial management, Vol 8, pp. 64-69.

16. Wasiuzzaman, s. (2015), “Working Capital and Firm Value in an Emerging Market”, International Journal of Managerial Finance, Vol. 11, No. 1, PP. 60 – 79.
17. Yung, k., Li, D., & Jian, Y. (2015). The value of corporate financial flexibility in emerging countries, journal of multinational financial management, Vol 17, pp. 15-26.

The Impact of Moderate Capital Policy on Financial Flexibility with Ownership Structure

Farzin Khoshkar¹

Masoud Khanmohammadi Gallo^{*2}

Javad Fotouh³

Date of Receipt: 2020/01/07 Date of Issue: 2020/01/14

Abstract

Affects the structure of capital and also the company's value, and, on the other hand, the increase in the value of the company or the increase in wealth only results from the proper and desirable performance and maximization. The value of the company is realized when the company is financially sound. In this research, 110 companies that were present at the stock exchange during the years 2011 to 2017 were tested. To collect information about the theoretical foundations and literature of the subject, library resources, articles, books, and also the World Wide Web have been used. Data analysis and testing of its hypotheses by SPSS 16 software and EVIEWS 19. This research is a descriptive-analytic inference method with regression and correlation. In terms of time and type of research project, it is post-marketing. Also, the data in this research is based on quantitative data in the framework of the deductive-inductive reasoning. In this research, three hypotheses have been developed. According to data analysis, this research shows that the effect of capital policy on intermediate There is no significant relationship between financial flexibility in companies with management, private and institutional ownership.

Keyword

Working Capital, Financial Flexibility, Ownership Structure, Capital Policy, Average Turnover Capital

1. Nasser Khosro Institute of Higher Nonprofit Education, Saveh, Iran (f.khoshkar@hnkh.ac.ir).
2. Nasser Khosro Institute of Higher Nonprofit Education, Saveh, Iran (*Corresponding Author: Khanmohammadi.m@hnkh.ac.ir).
3. Nasser Khosro Institute of Higher Nonprofit Education, Saveh, Iran (Fotouh.j@hnkh.ac.ir).